

Ciecze trudno palne i niepalne

Ciecze trudno palne i niepalne stosowane są w przypadkach występowania niebezpieczeństwa pożaru, konieczności ochrony środowiska naturalnego oraz z przyczyn ekonomicznych.

Woda:

Przez zastosowanie wodnej technologii hydraulicznej można uniknąć dwu bardzo istotnych wad konwencjonalnych systemów hydrauliki olejowej: zanieczyszczenia środowiska przez wyciekający olej mineralny oraz zagrożenia pożarem i wybuchem. Wadami hydrauliki wodnej są: niedostateczne smarowanie ruchomych elementów oraz korozja.

Ciecze trudno palne i niepalne

Dzielą się na cztery klasy:

- **HFA** – czyli emulsje typu olej w wodzie (olejowo-wodne) o maksymalnej zawartości części palnych 20%, przeznaczone do pracy w temperaturze +5 do +50 °C, (Wśród cieczy HFA rozróżnia się trzy podgrupy oznaczone jako HFAE, HFAS i HFAM.)
- **HFB** – czyli emulsje typu woda w oleju (wodno-olejowe) o maksymalnej zawartości części palnych 60%, przeznaczone do pracy w temperaturze +5 do +60 °C,
- **HFC** – czyli wodne roztwory polimerów o zawartości wody co najmniej 35%, przeznaczone do pracy w temperaturze –20 do +70 °C,
- **HFD** – czyli ciecze bezwodne, przeznaczone do pracy w temperaturze –20 do +150 °C.